

Polski Związek Jeździecki prosi wszystkie osoby zaangażowane w jakikolwiek sposób w sporty konne, o przestrzeganie poniżej przedstawionego kodeksu oraz zasady, że dobrostan konia jest najważniejszy. Dobrostan konia musi być zawsze uwzględniany w sportach konnych i nie może być podporządkowany współzawodnictwu sportowemu ani celom komercyjnym.

KODEKS POSTĘPOWANIA Z KONIEM

- I. Na wszystkich etapach treningu i przygotowań konia do startu w zawodach, dobrostan konia musi stać ponad wszelkimi innymi wymaganiami. Dotyczy to stałej opieki, metod treningu, starannego obrządku, kucia oraz transportu.
- II. Konie i jeźdźcy muszą być zdrowi, kompetentni i wytrenowani, zanim wezmą udział w zawodach. Dotyczy to także stosowanych leków, środków medycznych oraz zabiegów chirurgicznych zagrażających dobrostanowi konia lub cięży klaczy, oraz przypadków nadużywania pomocy medycznej.
- III. Zawody nie mogą zagrazać dobrostanowi konia. Należy zwracać szczególną uwagę na teren zawodów, stan techniczny podłoża, warunki stajenne i atmosferyczne, kondycję koni i ich bezpieczeństwo, także podczas podróży powrotnej z zawodów.
- IV. Należy dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić koniom staranną opiekę po zakończeniu zawodów, a także humanitarne traktowanie po zakończeniu kariery sportowej. Dotyczy to właściwej opieki weterynaryjnej, leczenia obrażeń odniesionych na zawodach, spokojnej starości, ewentualnie eutanazji.
- V. Polski Związek Jeździecki usilnie zachęca wszystkie osoby działające w sporcie jeździeckim do stałego podnoszenia swojej wiedzy oraz umiejętności dotyczących wszelkich aspektów współpracy z koniem.

PRZEPISY W DYSCYPLINIE KONNYCH RAJDÓW DŁUGODYSTANSOWYCH

Niniejsze wydanie przepisów obowiązuje
od dnia 1 stycznia 2006 roku.

F

SPIS TREŚCI	Art	Str
Rozdział I. Zawody w rajdach konnych.		
Postanowienia ogólne.....	800	5
Trasa	801	5
Oznakowanie trasy	802	6
Przeszkody	803	7
Wstęp na trasę I szkie przeszkód	804	7
Modyfikacja trasy	805	7
Zasady startu	806	8
Szybkości i odległości	807	8
Czas maksymalny	808	8
Pomiar czasu	809	9
Harmonogram startowy	810	9
Chody	811	9
Propozycje zawodów	812	9
Wyprzedzanie zawodników mających trudności na przeszkodzie lub na trasie	813	10
Eliminacje i dyskwalifikacje podczas rajdu	814	10
Pomoc na trasie	815	10
Pomoc niedozwolona	816	11
Ubiór zawodnika	817	11
Rząd i sprzęt jeździecki	818	11
Okrucieństwo wobec koni	819	12
Waga	820	12
Klasyfikacja	821	12
Rozdział II. Osoby oficjalne na zawodach		
Obowiązki osób oficjalnych	822	13
Osoby oficjalne na zawodach międzynarodowych	823	14
Rozdział III. Definicja zawodów rajdowych		
Kategorie zawodów	824	17
Kwalifikacja	825	18
Zaproszenia	826	20
Zgłoszenia	827	21
Zgłoszenie startu	828	21
Rozdział IV. Przeglądy, badania		
Kontrola weterynaryjna	829	22
Przeglądy i badania koni	830	23
Nagroda „Best Condition”	831	26
Leczenie podczas zawodów	832	27
Rozdział V. Nagrody i wręczenie nagród.		
Nagrody	833	27
Ceremonia wręczenia nagród	834	27
Aneksy		28

Uwaga:

Niniejsze wydanie przepisów jest merytorycznie zgodne z 6. wydaniem przepisów w rajdach wytrzymałościowych (Rules for Endurance Riding) Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej – FEI. W Polsce niniejsze wydanie przepisów obowiązuje od dnia 1 stycznia 2006 roku. Treść wszystkich artykułów została przejrzana i poprawiona.

Pomimo tego, że w niniejszym podręczniku szczegółowo omówiono obowiązujące przepisy, to należy pamiętać, że muszą być one stosowane w powiązaniu z wydawanymi przez Polski Związek Jeździecki oddzielnie:

- Przepisami ogólnymi;
- Regulaminem rozgrywania krajowych zawodów w konnych rajdach długodystansowych;
- Przepisami weterynaryjnymi.

Wszelkie ewentualne odwołania do wymienionych przepisów PZJ, obowiązują bezwzględnie na wszelkich zawodach krajowych w rajdach długodystansowych.

Nie było możliwe zawarcie w niniejszych przepisach, wszystkich wyobrazalnych zdarzeń, które mogą mieć miejsce podczas zawodów.

Jeżeli wystąpią okoliczności, które nie zostały tutaj szczegółowo opisane, lub najbardziej zbliżona interpretacja zastosowanych przepisów spowoduje oczywistą niesprawiedliwość, to kierując się odpowiedzialnością, należy podjąć decyzję w oparciu o zdrowy rozsądek oraz zasadę „fair play”.

Podjęta decyzja powinna odzwierciedlać intencje niniejszych przepisów, najbardziej jak to tylko możliwe.

Rozdział I. Zawody w rajdach konnych

Artykuł 800. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Rajdy długodystansowe są zawodami jeździeckimi mającymi na celu sprawdzenie szybkości i wytrzymałości konia. Aby osiągnąć sukces na zawodach, jeździec musi posiadać wyczucie tempa oraz umiejętność sprawnego i bezpiecznego prowadzenia konia w terenie.
2. Zawody składają się z kilku odcinków. Żaden z nich nie może przekraczać 40 km długości (30 km dla zawodów rangi 1*). Na końcu każdego odcinka, musi mieć miejsce obowiązkowy odpoczynek w celu przeprowadzenia przeglądu weterynaryjnego. Długości poszczególnych odcinków i czasy obowiązkowego odpoczynku na bramkach weterynaryjnych powinny być skonsultowane z komisją weterynaryjną. W zawodach na dystansie 160 km musi być, co najmniej pięć bramek weterynaryjnych oraz przegląd koni na mecie. Zawody mogą być rozgrywane w ciągu, jednego lub kilku dni.
3. Niezależnie od kolejności i przepisów startu, każdy zawodnik jedzie w całym konkursie tak, jak gdyby był sam i jechał na czas.
4. Zawody w rajdach są rozgrywane na czas. Koń, który przejedzie wyznaczoną odległość w najkrótszym czasie, w zasadzie zostanie zwycięzcą zawodów. Zawody powinny być tak zorganizowane, aby zawodnicy mogli jechać na czas we własnym tempie. Jednakże z powodu warunków panujących na trasie zawodów lub innych niekorzystnych czynników, które mogą wpływać na jazdę, komitet organizacyjny, po konsultacji z delegatem technicznym, może ustalić maksymalny czas przejazdu odcinka lub etapu zawodów oraz czasy zamknięcia bramek weterynaryjnych. Długość trasy z kontrolowaną prędkością i/lub zadany chodem zależy od danych warunków, ale nie powinna przekraczać 5 km. Na każdym etapie powinien być tylko jeden odcinek z kontrolowaną prędkością i/lub zadany chodem.

Artykuł 801. TRASA

Komitet organizacyjny współpracując z delegatem technicznym powinien ustalić wymagającą technicznie trasę, dostosowaną do możliwości terenu. Trasa powinna wprowadzać dodatkowe elementy techniczne, nieograniczające się wyłącznie do zmian podłoża, terenu, różnicy wzniesień, zmian kierunku i szerokości drogi.

Rodzaj terenu oraz różnice wzniesień muszą być wyraźnie określone w propozycjach zawodów. Twarde drogi, przeznaczone do ruchu pojazdów, nie powinny stanowić więcej niż 10 % trasy rajdu. W zasadzie trudne części trasy nie powinny znajdować się na końcowych odcinkach

rajdu. Odcinek finiszowy musi być na tyle długi i szeroki, aby mogło finiszować kilka koni nie przeszkadzając sobie nawzajem.

Artykuł 802. OZNAKOWANIE TRASY

1. Definicja

Oznakowanie trasy musi być wykonane w taki sposób, aby zawodnik nie miał żadnych wątpliwości którejdy jechać. Do oznakowania można używać chorągiewek, taśm, wskaźników, kredy, farby, itp. Zawodnik musi przejechać trasę w kierunku zaznaczonym na mapie zgodnie z Art. 802.4. Każdy błąd na trasie rajdu musi być skorygowany od miejsca, w którym został popełniony, pod groźbą eliminacji.

Jeżeli korekta błędu popełnionego na trasie nie jest możliwa, i/lub jest sprzeczna z zasadą dobra konia, to komisja sędziowska może wyznaczyć trasę alternatywną, która będzie wymagała od zawodnika ukończenia, równoważnego pojedynczego odcinka o takiej samej długości i ukształtowaniu terenu, tak aby zawodnik miał możliwość przejścia każdą z bramek weterynaryjnych we właściwym porządku i w limicie czasu. W takich przypadkach zawodnik otrzymuje tylko możliwość ukończenia dystansu. Zawodnik taki może otrzymać potwierdzenie ukończenia dystansu, ale nie może kandydować do nagrody „Best Condition” ani do klasyfikacji zespołowej czy indywidualnej.

2. Czerwone i białe chorągiewki graniczne

Do oznakowania trasy, wyznaczenia przeszkód, muszą być użyte czerwone i białe chorągiewki lub inne wskaźniki graniczne. Umieszcza się je w taki sposób, że zawodnik obowiązany jest minąć chorągiewkę czerwoną po swojej prawej, a białą po swojej lewej stronie. Przestrzeganie przejazdu pomiędzy białymi i czerwonymi chorągiewkami lub wskaźnikami obowiązuje zawodników w każdym miejscu trasy, gdziekolwiek by się nie znajdowały, pod groźbą dyskwalifikacji (chyba, że zawodnik sam naprawi błąd). Jeżeli możliwy jest przejazd skrótami trasy, to komitet organizacyjny musi ustawić komisarza nadzorującego poprawność przejazdu.

3. Słupki dystansowe, wskaźniki itp.

Flagi i znaki kierunkowe służą do wskazywania właściwego kierunku pokonywania trasy oraz pomagają zawodnikowi w odszukaniu drogi. Muszą być one tak umieszczone, aby zawodnik mógł je rozpoznawać nie tracąc na to czasu. Słupek dystansowy musi się znajdować co 10 km.

4. Plan trasy

Przed zawodami każdy zawodnik otrzymuje mapę lub szkice przedstawiające przebieg trasy oraz miejsca wszelkich obowiązujących postojów lub obowiązujących przeszkód.

5. Start i meta

Start i meta każdego etapu muszą być oznakowane odpowiednimi znakami wyraźnie i jednoznacznie.

Artykuł 803. PRZESZKODY

1. Definicja

Przeszkodą jest każda naturalna nierówność terenu jak: rów, strone wzniesienie, spadek terenu lub przejście przez wodę, które nie zostało skonstruowana w celu technicznego utrudnienia trasy. Za przeszkodę uważa się tylko to, co jest właściwie oznakowane i zidentyfikowane

2. Charakter przeszkód

Przeszkody muszą pozostawać w jak największym stopniu w ich naturalnym stanie. W razie potrzeby powinny być wzmocnione, aby pozostały w takim samym stanie przez cały czas trwania konkursu.

3. Droga alternatywna

Odmowa konia na przeszkodach nie powoduje eliminacji zawodnika. Dla zawodników, którzy będą chcieli ominąć przeszkodę musi być przewidziana droga alternatywna. Droga alternatywna musi być wyraźnie oznakowana i omówiona na odprawie technicznej. Jeżeli jest to możliwe droga alternatywna nie powinna wydłużać trasy o więcej niż 500 m.

Artykuł 804. WSTĘP NA TRASĘ I SZKIC PRZESZKÓD

1. Po zatwierdzeniu trasy, mapa w skali, co najmniej 1:50 000, powinna być udostępniona zawodnikom, najlepiej na odprawie technicznej, oczywiście przed startem.
2. Trasa rajdu powinna być oficjalnie zatwierdzona przynajmniej na tydzień przed rozpoczęciem zawodów.
3. Wszystkie oznakowania trasy i przeszkód, które mają być widoczne dla zawodników, powinny znajdować się na swoim miejscu jeden dzień przed zawodami. Od tego momentu, nie mogą być zmieniane ani przedstawiane przez zawodników pod karą dyskwalifikacji.
4. Odprawa zawodników i/lub szefów ekip powinna się odbyć w przeddzień zawodów.

Artykuł 805. MODYFIKACJA TRASY

Po oficjalnym zatwierdzeniu trasy nie można wprowadzać żadnych zmian bez zgody delegata technicznego i komisji sędziowskiej. W wyjątkowych okolicznościach takich jak ulewne deszcze lub upały, gdy jedna lub kilka przeszkód, lub pewne odcinki trasy staną się nieprzejezdne albo niebezpieczne, delegat techniczny, lub w przypadku jego nieobecności komisja sędziowska może zmniejszyć stopień trudności przeszkód lub odcinków trasy, wytyczyć objazdy lub skrócić odległość.

Jeżeli jest to konieczne komisja sędziowska może opóźnić rozpoczęcie konkursu lub całkowicie go odwołać.

W takim przypadku zawodnicy i/lub szefowie ekip powinni być oficjalnie i osobiście poinformowani, o podjętej decyzji zanim przystąpią do startu lub etapu, którego zmiany dotyczą.

Artykuł 806. ZASADY STARTU

1. Linie startu i mety powinny być wyraźnie i właściwie oznakowane.
2. Koniom nie wolno przekraczać linii startu przed podaniem sygnału.
3. Osoba oficjalna musi się znajdować w dogodnej odległości od linii startu. Machaniem czerwonej chorągiewki może zatrzymać zawodnika, który zrobił fałstart. Zawodnik, pod groźbą dyskwalifikacji, musi zawrócić i ponownie wystartować. Czas jazdy liczy się od chwili podania pierwszego sygnału startu.
4. Pomiar czasu zawodnika, który nie zgłosił się na start we właściwym czasie, jest rejestrowany, tak jakby wystartował on prawidłowo. Żaden zawodnik nie może wystartować później niż 15 minut po właściwym czasie startu pod karą dyskwalifikacji.

Artykuł 807. SZYBKOŚCI I ODLEGŁOŚCI

1. Ustalone przez komitet organizacyjny długości poszczególnych odcinków powinny być podane w propozycjach, aby zawodnicy mogli ustalić tempo pokonywania odcinków trasy (zgodnie z Art.800.4). Jednakże, jeżeli warunki pogodowe będą tak trudne, że zagrażą dobrostanowi konia to sędzia główny w porozumieniu z delegatem technicznym i przewodniczącym komisji weterynaryjnej mogą zmniejszyć lub zwiększyć maksymalny czas jazdy, zmienić całkowity dystans konkursu lub zmienić długość pętli. Zmianie może ulec też czas obowiązkowego postoju na bramce lub czas przedstawienia konia do badania. W takim przypadku jeźdźcy i/lub szefowie ekip muszą być niezwłocznie o tym powiadomieni.
2. Każdy dzień zawodów musi być podzielony na przynajmniej dwa odcinki oddzielone obowiązkowym odpoczynkiem.

Artykuł 808. CZAS MAKSYMALNY

1. Komitet organizacyjny po konsultacji z delegatem technicznym, musi ustalić dla każdego konkursu maksymalny czas jazdy. Komitet organizacyjny po konsultacji z delegatem technicznym może również ustalić czasy zamknięcia bramek weterynaryjnych lub określić limity czasu na przebycie poszczególnych odcinków konkursu zgodnie z Art. 800.4 i 807.

Artykuł 809. POMIAR CZASU

1. Pomiar czasu odbywa w konkursie zasadniczą rolę. Organizatorzy muszą zapewnić dokładny pomiar i rejestrację godziny startu i ukończenia każdego odcinka trasy przez każdego zawodnika. Pomiar czasu jest dokonywany przez właściwie przeszkolone osoby dysponujące zsynchronizowanymi zegarami.
2. Każdemu zawodnikowi wydaje się kartę czasową.
3. System i/lub osoby notujące czas muszą się znajdować na starcie i na mecie każdego odcinka, aby zanotować czas każdego zawodnika i wpisać go do kart czasowych.
4. Czas liczy się od chwili podania sygnału przez sędziego startera do chwili, gdy startujący koń przekroczy linię mety. Czas liczy się w pełnych sekundach, każdą rozpoczętą sekundę liczy się jako następną pełną sekundę.
5. Na bramkach weterynaryjnych pomiar czasu zawodników musi być dokonywany w taki sposób, aby kompensował wszelkie opóźnienia spowodowane badaniem kilku koni, które przybyły równocześnie (Bramka weterynaryjna patrz Aneks III)

Artykuł 810. HARMONOGRAM STARTOWY

Jeżeli nie przewiduje się startu wspólnego, to odstępy czasowe pomiędzy startem poszczególnych zawodników określa komitet organizacyjny. Jednakże, aby uniknąć wzajemnego przeszkadzania sobie przez dwóch zawodników, zaleca się utrzymanie odstępów nie mniejszych niż 2 minuty.

Artykuł 811. CHODY

1. O ile propozycje zawodów nie podają inaczej, o chodach (tempie) między startem, a metą każdego odcinka decydują sami zawodnicy. Mogą oni, prowadzić konia w rękę lub iść za nim, ale muszą go dosiadać przy przekraczaniu linii startu i linii mety każdego dnia zawodów pod karą dyskwalifikacji. Zawodnik, który nie przestrzeże podanych limitów czasu zostanie ukarany dyskwalifikacją.
2. Po wystartowaniu zawodnika, na całej trasie rajdu, żadna inna osoba nie może prowadzić konia lub go dosiadać, pod karą dyskwalifikacji.

Artykuł 812. PROPOZYCJE ZAWODÓW

1. W publikowanych przez komitet organizacyjny propozycjach zawodów międzynarodowych nie ma potrzeby powtarzania artykułów z przepisów ogólnych lub przepisów rajdowych. Wystarczy, że będą one podawały kategorię zawodów, dystans, szybkość, limit czasu, limit czasu każdego odcinka, zasady klasyfikacji, zasady startu, sposoby oznakowania trasy, zasady postępowania na obowiązkowych odpoczynkach, mapę trasy

i ewentualne przeszkody. Propozycje muszą też określać, czy konkurs drużynowy obejmuje czterech czy trzech zawodników.

2. Oprócz warunków konkursu (tj. terminu zamknięcia zgłoszeń, miejsca i godziny startu, liczby odcinków oraz czasu trwania obowiązkowych postojów, opłat wpisowych, nagród, itp.) wskazane jest też podanie spraw organizacyjno-administracyjnych związanych z warunkami transporto-wymi, zakwaterowaniem i wyżywieniem zawodników i luzaków, i paszą dla koni, itp. Zatwierdzone propozycje zawodów należy przesłać do zaproszonych klubów/federacji.

Artykuł 813. WYPRZEDZANIE ZAWODNIKÓW MAJĄCYCH TRUDNOŚCI NA PRZESZKODZIE LUB NA TRASIE

Zawodnik mający trudności na trasie lub przed przeszkodą, wyprzedzany przez następnego zawodnika, musi natychmiast usunąć się z drogi. Umyslnie przeszkadzanie przy wyprzedzaniu jest karane dyskwalifikacją zawodnika przeszkadzającego.

Artykuł 814. ELIMINACJE I DYSKWALIFIKACJE PODCZAS RAJDU

Zawodnik wyeliminowany lub zdyskwalifikowany z jakiegokolwiek powodu musi natychmiast usunąć się z trasy i nie ma prawa kontynuować jazdy, za wyjątkiem sytuacji, w której nie ma drogi alternatywnej.

Artykuł 815. POMOC NA TRASIE

1. Na trasie pomoc z zewnątrz jest dozwolona tylko przy pojeniu i myciu koni. Komitet organizacyjny może zaznaczyć w propozycjach zawodów, że ww. pomoc może być tylko udzielana w określonych miejscach zaznaczonych na mapie trasy dostępnej zawodnikom (Artykuł 804.1). Punkty pojenia koni i/lub obsługi koni muszą być rozmieszczone na trasie przynajmniej, co 10 km. Zawodnikowi można również pomóc w poprawieniu wyposażenia i ponownym wsiadaniu na konia, oraz podać to, co jest niezbędne (woda, jedzenie, sprzęt).
2. Przed startem i po przekroczeniu linii mety, podczas obowiązkowych odpoczynków lub bramkach weterynaryjnych, można pomóc zawodnikowi i zająć się jego koniem (luzacy, woda, itd.).
3. W niektórych sytuacjach np. po upadku zawodnika, rozstania się z koniem lub w przypadku zgubienia podkowy, dozwolona jest pomoc polegająca na złapaniu konia oraz przybiciu podkowy i ponownym wsiadaniu. Podczas wsiadania lub zsiadania można podać zawodnikowi każdą część ekwipunku.

4. W przypadkach wątpliwych ostateczna decyzja należy do komisji sędziowskiej bez możliwości odwołania.

Artykuł 816. POMOC NIEDOZWOLONA

1. Wszelka pomoc z zewnątrz, za wyjątkiem opisanej w artykule 815.1 jest zabroniona pod groźbą dyskwalifikacji. Wszelka interwencja osób trzecich, niezależnie od tego czy zawodnik o to poprosił czy nie, której celem byłoby ułatwienie zadania zawodnikowi lub jego koniowi, jest uważana za pomoc niedozwoloną.

2. W szczególności zabrania się:

- towarzyszenia zawodnikowi na jakimkolwiek odcinku trasy, przez osoby nie startujące w rajdzie, a jadące dowolnym pojazdem, na rowerze, idące pieszo lub jadące konno;
- ustawiania przy przeszkodzie kogoś, kto popędziałby konia jakimkolwiek środkami czy sposobami;
- przecinania płotów z drutu lub siatki, rozbierania ogrodzeń, tak aby ułatwić przejście, jak również ścinania drzew.

3. Używanie telefonów komórkowych jest dozwolone. Wszystkie inne systemy komunikacji między zawodnikami, członkami ekip lub osobami oficjalnymi ekip, muszą być zatwierdzone przez komisję sędziowską w dniu zawodów.

Artykuł 817. UBIÓR ZAWODNIKA

1. We wszystkich zawodach rajdowych zawodnik musi nosić obowiązkowo typowy kask ochronny, posiadający atest rajdowy.

2. Ubiór zawodnika musi być odpowiedni i nie uwłacza wizerunkowi sportowych rajdów konnych. W zawodach każdej rangi zaleca się, a na Mistrzostwach i CEIO obowiązkowy jest następujący ubiór :

- bryczesy, jodhpursy albo spodnie jeździeckie typu riding tight, obuwie bez obcasów dozwolone jest tylko przy stosowaniu strzemion z noskami lub podobnymi;
- koszula z kołnierzykiem;
- podczas oficjalnych ceremonii wymagany jest przepisowy strój jeździecki z odpowiednim kaskiem jeździeckim lub czapka myśliwska, żakiet z długimi rękawami albo odzież przeciwwiatrowa, koszula i krawat ekipy;
- podczas złej pogody można ubiór uzupełnić.

Artykuł 818. RZĄD I SPRZĘT JEŹDZIECKI

1. W zasadzie nie ma zastrzeżeń dotyczących sprzętu, ale musi być w dobrym stanie technicznym i dopasowany do konia. Używanie „czarnej wodzy” jest zabronione.

2. W propozycjach zawodów może być wymagane specjalne wyposażenie zwiększające bezpieczeństwo.

3. Baty i ostrogi są zabronione.

Artykuł 819. OKRUCIEŃSTWO WOBEC KONI

1. Wszelkie akty brutalności lub szereg działań, które według komisji sędziowskiej można, bez wątpliwości określić mianem okrucieństwa, będą karane dyskwalifikacją, a informacja o tych osobach powinna być zgłoszona do PZJ/FEI.

2. Sprawozdania o aktach brutalności, jeżeli to tylko możliwe, muszą być podpisane przez świadków z podaniem ich adresu. Raport taki musi być dostarczony do komisji sędziowskiej lub sekretariatowi komitetu organizacyjnego tak szybko jak tylko jest to możliwe.

Artykuł 820. WAGA

1. Na zawodach rangi 3* i 4*, na Mistrzostwach, CEIO i CEI minimalna waga jeźdźców wynosi 75kg. Na zawodach rangi 1* i 2* minimalna waga jeźdźców wynosi 70kg.

Wyższe kategorie wagowe są dozwolone, lecz muszą być wyraźnie określone w propozycjach zawodów.

2. Nie ma wag minimalnych dla juniorów i/lub młodych jeźdźców.

3. Jeżeli wymagana jest waga minimalna, to kontrola wagi musi być przeprowadzona przed startem, na mecie oraz wrywkowo na trasie.

4. Jeżeli jest wymagana waga minimalna to zawodnicy mogą być ważeni z całym wyposażeniem jeździeckim (bez ogłowia). W przypadku takiego ważenia, całe wyposażenie musi być używane przez jeźdźcę przez cały czas zawodów, pod karą dyskwalifikacji.

5. Straty na wadze wyposażenia nie mogą mieć miejsca. Zawodnicy mogą stracić podczas rajdu maksymalnie 2kg swojego ciężaru.

6. Organizatorzy muszą dysponować wykalibrowaną wagą.

Artykuł 821. KLASYFIKACJA

1. Indywidualna

W zawodach rajdowych zwycięzcą zostaje zawodnik, który uzyskał najlepszy czas. Propozycje zawodów muszą wyraźnie określać sposób klasyfikacji.

2. Zespołowa

Zespołem zwyciężającym jest zespół, który uzyskał najlepszy czas, po zsumowaniu czasów trzech najlepszych zawodników danego zespołu. W przypadku jednakowych wyników, zwycięża zespół, w którym trzeci zawodnik ma najlepszy czas.

W przypadku, gdy w jednym lub kilku zespołach sklasyfikowano jedynie dwóch zawodników, to zespoły te zostaną zajmą miejsca za wszystkimi innymi zespołami, w których sklasyfikowano po trzech zawodników.

3. Jednakowy czas

W przypadku, gdy dwóch lub więcej zawodników, którzy wystartowali razem, uzyska ten sam czas przejazdu, zostaną oni sklasyfikowani według kolejności, w jakiej miną linię mety.

4. Dyskwalifikacja, wycofanie lub eliminacja

Dyskwalifikacja, wycofanie się lub wyeliminowanie na jednym z etapów rajdu pociąga za sobą dyskwalifikację, wycofanie lub eliminację z ogólnej klasyfikacji.

Jeżeli koń zostaje wycofany z zawodów na bramce weterynaryjnej musi zostać przedstawiony do badania weterynaryjnego w czasie 30 minut po wycofaniu. Jeżeli wycofanie dotyczy konia na trasie, to musi być on obejrzany przez członka komisji weterynaryjnej jak tylko wróci do bazy rajdowej.

Rozdział II. Osoby oficjalne na zawodach rajdowych

Artykuł 822. OBOWIĄZKI OSÓB OFICJALNYCH

1. Komisja sędziowska

1.1. Podczas zawodów komisja sędziowska nadzoruje wykonywanie wszelkich ustaleń komitetu organizacyjnego dotyczących sędziowania, kontroli weterynaryjnej i pomiaru czasu.

1.2. Komitet organizacyjny powinien zapewnić pomoc osobom oficjalnym szczególnie komisarzom i lekarzom weterynarii, proporcjonalnie do liczby zgłoszeń, ale komisja sędziowska ma całkowity nadzór nad przebiegiem rajdu.

2. Delegat techniczny

2.1. Delegat techniczny, w porozumieniu z komitetem organizacyjnym, musi przed zawodami sprawdzić i zatwierdzić przebieg trasy. Delegat techniczny musi zatwierdzić techniczne i administracyjne przygotowanie zawodów, także pod względem warunków badania i przeglądów weterynaryjnych koni, zakwaterowania jeźdźców, stajni dla koni oraz stan służby komisarycznej.

2.2. Delegat techniczny nadzoruje odprawę techniczną i prowadzi pracę całego personelu technicznego.

2.3. Delegat techniczny sprawdza wszelkie warunki zawodów i przedstawia je komisji sędziowskiej, a także służy radą i pomocą przy podejmowaniu decyzji.

2.4. Do momentu przekazania przez delegata technicznego komisji sędziowskiej pozytywnego raportu o przygotowaniu zawodów, decyzje jego są rozstrzygające. W trakcie zawodów delegat techniczny kontroluje techniczny i administracyjny przebieg zawodów oraz pomaga i doradza komisjom sędziowskiej i weterynaryjnej oraz komitetowi organizacyjnemu.

Na zawodach rangi 3* i niższej, delegat techniczny, jeżeli posiada odpowiednie uprawnienia, może być członkiem komisji sędziowskiej.

Na zawodach rangi 4* delegat techniczny musi być osobą zagraniczną.

3. Komisja weterynaryjna

3.1. Komisja weterynaryjna ma całkowitą kontrolę nad wszystkimi sprawami dotyczącymi zdrowia i dobrostanu koni. Przepisy weterynaryjne PZJ/FEI obowiązują podczas wszystkich krajowych/międzynarodowych zawodów rajdowych.

4. Szef Komisarzy

4.1. Szef komisarzy jest odpowiedzialny za organizację pracy komisarzy podczas całych zawodów.

4.2. Szef komisarzy musi zapewnić bezpieczeństwo w stajni odpowiednio do rangi zawodów, a także zapewnić odpowiednią liczbę komisarzy na każdej bramce weterynaryjnej.

4.3. Szef komisarzy pomaga komitetowi organizacyjnemu, komisji sędziowskiej i delegatowi technicznemu, w sprawnym przeprowadzeniu wszystkich etapów zawodów takich jak: przeglądy weterynaryjne, ceremonie otwarcia i zamknięcia oraz we wszystkich niezbędnych sprawach podczas zawodów.

4.4. Szef komisarzy jest odpowiedzialny za ogólne bezpieczeństwo uczestników i pomyślny przebieg zawodów. Powinien ściśle współpracować z przewodniczącym komisji sędziowskiej, delegatem technicznym i przewodniczącym komisji weterynaryjnej.

5. Komisja odwoławcza

Obowiązki komisji odwoławczej są przedstawione w przepisach ogólnych FEI. (Art. 164, 170-174) i w przepisach weterynaryjnych (Art.1011 i 1019).

Artykuł 823. OSOBY OFICJALNE NIEZBĘDNE NA ZAWODACH MIĘDZYNARODOWYCH

1. Mistrzostwa Świata

1.1 Komisja sędziowska musi składać się z przewodniczącego i przynajmniej dwóch członków wybranych z listy sędziów rajdowych FEI wskazanych przez komisję rajdów FEI w uzgodnieniu z komitetem organizacyjnym. Jeden z nich musi być osobą zagraniczną. Wszyscy członkowie muszą być doświadczonymi sędziami rajdowymi.

1.2. Komisja weterynaryjna powinna składać się z przewodniczącego i jednego lekarza przypadającego na 15 koni. Przynajmniej połowa członków musi być osobami zagranicznymi wybranymi z listy rajdowych lekarzy weterynarii FEI i wskazanymi przez komitet rajdów FEI po konsultacji z komitetem organizacyjnym. Wszyscy członkowie muszą być doświadczonymi lekarzami rajdowymi.

1.3. Zagraniczny delegat techniczny musi być wybrany z oficjalnej listy rajdowych delegatów technicznych FEI (sędziów rajdowych, lekarzy weterynarii) i wskazany przez komisję rajdów FEI po konsultacji z komitetem organizacyjnym.

1.4. Szef komisarzy musi być wybrany z listy szefów komisarzy rajdowych FEI i uzgodniony z komitetem organizacyjnym.

1.5. Komisja odwoławcza: mają zastosowanie przepisy ogólne FEI Art. 164.

2. Mistrzostwa regionów i Kontynentów seniorów, młodych jeźdźców i juniorów i oraz inne zawody rangi 4*.

2.1. Komisja sędziowska musi składać się z przewodniczącego i dwóch członków wybranych z listy sędziów rajdowych FEI, z których jeden musi być osobą zagraniczną, wskazanymi przez komisję rajdów FEI po konsultacji z komitetem organizacyjnym.

2.2. Komisja weterynaryjna powinna składać się z przewodniczącego i jednego lekarza przypadającego na 15 koni. Przynajmniej połowa członków musi być osobami zagranicznymi, wybranymi z listy lekarzy weterynarii FEI i wskazanymi przez komisję rajdów FEI po konsultacji z komitetem organizacyjnym. Wszyscy członkowie muszą być doświadczonymi lekarzami rajdowymi.

2.3. Na zawodach CEI 4*, leczący lekarz weterynarii musi być zaakceptowany przez komisję rajdów FEI po konsultacji z komisją weterynaryjną FEI.

Na każdych zawodach CEI 4* musi być przynajmniej jeden lekarz leczący na każde 20 koni.

2.4. Zagraniczny delegat techniczny musi być wybrany z listy FEI rajdowych delegatów technicznych (sędziów rajdowych, lekarzy weterynarii) i wskazany przez komisję rajdów FEI po konsultacji z komitetem organizacyjnym

2.5. Szef komisarzy musi być wybrany z listy głównych komisarzy rajdowych FEI i powinien być uzgodniony z komitetem organizacyjnym.

2.6. Komisja odwoławcza - przepisy ogólne FEI Art. 164.

3. CEIO i CEI 3*

3.1. Komisja sędziowska musi składać się z przewodniczącego i sędziego zagranicznego wybranych z listy sędziów rajdowych FEI i

wskazanych przez komitet organizacyjny. Pozostali członkowie komisji mogą być krajowymi sędziami rajdowymi, których kandydatury uzgodniono z komitetem organizacyjnym.

3.2. Komisja weterynaryjna musi składać się z przewodniczącego i jednego członka wybranego z listy rajdowych lekarzy weterynarii FEI. Jeden z nich musi być osobą zagraniczną. Pozostali członkowie komisji muszą być doświadczonymi lekarzami rajdowymi, których kandydatury uzgodniono z komitetem organizacyjnym.

3.3. Na zawodach CEI 3*, co najmniej jeden lekarz weterynarii leczący musi przypadać na 30 koni.

3.4. Delegat techniczny musi być wybrany z listy rajdowych delegatów technicznych FEI (sędziów rajdowych, lekarzy weterynarii) po konsultacji z komitetem organizacyjnym. Delegat techniczny może być jednym z członków komisji sędziowskiej od momentu rozpoczęcia zawodów.

3.5. Szef komisarzy musi być wybrany z listy szefów komisarzy rajdowych FEI i uzgodniony z komitetem organizacyjnym.

3.6. Komisja odwoławcza nie jest wymagana.

4. CEI 2*

4.1. Komisja sędziowska musi składać się z przewodniczącego wybranego z listy sędziów rajdowych FEI. Pozostali członkowie powinni być doświadczonymi sędziami rajdowymi.

4.2. Komisja weterynaryjna musi składać się z przewodniczącego i jednego członka wybranego z listy rajdowych lekarzy weterynarii FEI. Jeden z nich musi być cudzoziemcem. Pozostali członkowie komisji muszą być doświadczonymi rajdowymi lekarzami weterynarii wskazanymi przez komitet organizacyjny.

4.3. Na zawodach CEI 2*, co najmniej jeden leczący lekarz weterynarii musi przypadać na 50 koni.

4.4. Delegat techniczny musi być wybrany z listy rajdowych delegatów technicznych FEI (sędziów rajdowych, lekarzy weterynarii) i wskazany przez komitet organizacyjny

4.5. Szef komisarzy musi być wybrany z listy szefów komisarzy rajdowych FEI i uzgodniony z komitetem organizacyjnym.

4.6. Komisja odwoławcza nie jest wymagana

5. CEI 1*

5.1. Komisja sędziowska może składać się z sędziów krajowych i uzgodniona z komitetem organizacyjnym.

5.2. Komisja weterynaryjna powinna składać się z przewodniczącego i jednego członka wybranych z listy lekarzy weterynarii FEI i wskazanych

przez komitet organizacyjny. Pozostali członkowie komisji muszą być doświadczonymi lekarzami rajdowymi, których kandydatury uzgodniono z komitetem organizacyjnym.

5.3. Na zawodach CEI 1* przynajmniej jeden leczący lekarz weterynarii musi przypadać na 50 koni.

5.4. Na zawodach CEI 1* delegat techniczny musi być wybrany z listy delegatów technicznych FEI (sędziów rajdowych, lekarzy weterynarii) i wskazany przez komitet organizacyjny.

5.5. Szef komisarzy może być wybrany z krajowej listy szefów komisarzy, którego kandydaturę uzgodniono z komitetem organizacyjnym.

5.6. Komisja odwoławcza nie jest wymagana

Rozdział III. DEFINICJA ZAWODÓW RAJDOWYCH

Artykuł 824. KATEGORIE ZAWODÓW

Międzynarodowe Zawody Rajdowe dzielą się na:

- CEI - Concours de Raid d'Endurance International;
- CEIO - Concours de Raid d'Endurance International Officiel;

Międzynarodowe zawody rajdowe omówione poniżej odbywają się zgodnie z przepisami ogólnymi FEI i przepisami zawartymi w niniejszym podręczniku. W zależności od stopnia trudności (przeszkody, dystanse, prędkości, długość trasy) dzielą się na:

1. CEI

1.1. Organizacja zawodów musi być zgodna z przepisami ogólnymi i przepisami rajdów długodystansowych.

1.2. Na tych zawodach prowadzona jest tylko oficjalna klasyfikacja indywidualna.

1.3. Jeżeli w zawodach biorą udział zespoły, to nie mogą być traktowane jak oficjalne zespoły i każdy zawodnik automatycznie będzie klasyfikowany indywidualnie. O liczbie zespołów, które mogą uczestniczyć w zawodach decyduje komitet organizacyjny. Zespół może składać

z trzech lub czterech zawodników niekoniecznie tej samej narodowości.

1.4. Zawody FEI są określane w kalendarzu FEI na podstawie liczby dni zawodów i długości trasy.

Zawody CEI dzieli się na 4 rangi określane liczbą gwiazdek według następującego schematu:

Ranga 4*:

- Mistrzostwa seniorów, minimum 160 km w ciągu jednego dnia;
- Mistrzostwa juniorów 120 km jednego dnia;
- Finał Pucharu Świata;

- Finał serii ważniejszych zawodów uznanych przez komitet rajdów FEI.

W przypadku Mistrzostw regionów komitet organizacyjny może ubiegać się o zmianę dystansów biorąc pod uwagę lokalne warunki klimatyczne.

Ranga 3*: wszystkie dystanse od 120 km i dłuższe rozgrywane są w ciągu jednego dnia, lub 80 km i więcej w ciągu dwóch lub więcej dni.

Ranga 2*: wszystkie dystanse pomiędzy 80 km i 119 km w ciągu jednego dnia albo pomiędzy 40 km i 79 km przez dwa lub więcej dni

Ranga 1*: wszystkie dystanse pomiędzy 40 km i 79 km w ciągu jednego dnia.

Maksymalne wartości tętna na bramkach weterynaryjnych i na mecie.

4*: 64 ud/min w ciągu 30 minut

3*: 64 ud/min w ciągu 30 minut

2*: 64 ud/min w ciągu 20 minut

1*: 56 ud/min w ciągu 20 minut, z bramką weterynaryjną co 30 km (max).

Kryteria tętna mogą być zredukowane podczas rajdu, jeżeli w opinii komisji weterynaryjnej w uzgodnieniu z przewodniczącym komisji sędziowskiej i delegatem technicznym, istnieje zagrożenie dobrostanu koni w czasie zawodów.

2. CEIO

2.1. Zawody muszą spełniać wymagania podane w przepisach ogólnych i przepisach długodystansowych rajdów konnych.

2.2. W CEIO musi być prowadzona klasyfikacja indywidualna i drużynowa. Każdy kraj może zgłosić tylko jedną ekipę. Aby mogła być przeprowadzona oficjalna klasyfikacja drużynowa muszą być zgłoszone przynajmniej trzy zespoły. Każdy zespół musi się składać z minimum trzech, a maksimum czterech zawodników tej samej narodowości. W klasyfikacji końcowej bierze się pod uwagę trzy najlepsze rezultaty. Podczas zawodów, w których tylko dwóch lub jeden zawodnik z ekipy ukończył rajd, to ekipy takie będą klasyfikowane w kolejności za tymi, w których sklasyfikowano po 3 zawodników.

3. Mistrzostwa

Zawody mistrzowskie muszą spełniać wymagania podane w przepisach ogólnych i przepisach długodystansowych rajdów konnych.

4. Zawody regionów

Organizacja rajdów długodystansowych w zawodach regionów musi być zgodna z wymaganiami różnych międzynarodowych komitetów organizacyjnych uczestniczących w zawodach regionów

Artykuł 825. KWALIFIKACJA

1. Każda osoba, począwszy od roku kalendarzowego, w którym ukończy 14 lat, może brać udział we wszystkich międzynarodowych zawodach w długodystansowych rajdach konnych (CEI, CEIO, Mistrzostwa) indywidualnie albo jako członek ekipy, o ile posiada autoryzującą swojej narodowej federacji.

2. W zawodach międzynarodowych (CEI) mogą brać udział konie minimum 6 letnie. W CEIO i Mistrzostwach mogą startować konie minimum 7 letnie. Klacze w zaawansowanej ciąży lub ze źrebakiem nie mogą brać udziału w zawodach.

3. Procedura kwalifikacyjna

3.1. Aby zakwalifikować się do uczestnictwa w Mistrzostwach lub innych zawodach CEI 4*, para jeździec/koń muszą ukończyć rajd międzynarodowy CEI 3* (lub wyższej kategorii) spełniając równocześnie warunki podane w Art. 825.4. To minimum kwalifikacyjne musi być uzyskane w ciągu 24 miesięcy poprzedzających datę zamknięcia zgłoszeń imiennych.

3.2. Jeżeli para jeździec/koń nie zakwalifikowała się na Mistrzostwa lub inne zawody CEI 4* jako para zgodnie z punktem 3.1., to aby zakwalifikować się, koń musi ukończyć zawody CEI 3* (lub wyższej kategorii) osiągając parametry i spełniając warunki podane w Art. 825.4. To minimum kwalifikacyjne musi być uzyskane w ciągu 24 miesięcy poprzedzających datę zamknięcia zgłoszeń imiennych

Jeżeli para jeździec/koń nie zakwalifikowali się jako para zgodnie z punktem 3.1, to aby zostać zakwalifikowanym do startu w Mistrzostwach lub innych zawodach CEI 4*, jeździec musi ukończyć 3 rajdy (przynajmniej jeden z nich CEI 3*) przy czym muszą być spełnione parametry i warunki podane w Art.825.4. To minimum kwalifikacyjne musi być uzyskane w roku bieżącym lub w ciągu 3 lat poprzedzających zawody.

4. Jeździec/koń muszą:

1. Ukończyć rajd (y) (jak określono w Art. 825.3) o dystansach równych lub dłuższych niż planowane na Mistrzostwach lub zawodach CEI 4* (dozwolona tolerancja 5 km)
2. Ukończyć rajd (y) (jak określono w Art. 825.3) w czasie równym lub krótszym niż 13 godzin 20 minut dla dystansu 160 km.
3. Ukończyć rajd (y) (jak określono w Art. 825.3), który ma taki sam czas ramowy jak planowane Mistrzostwa lub CEI 4*

Czas ramowy

- Jednodniowy: Rajd, który nie ma pojedynczego okresu obowiązkowego odpoczynku dłuższego niż 120 minut,

a całkowity okres obowiązkowego odpoczynku nie przekracza 300 minut.

- Wielodniowy: Rajd, który ma jedną lub więcej pojedynczych okresów odpoczynku dłuższych niż 480 minut.

Artykuł 826 ZAPROSZENIA

1. Międzynarodowe zawody rajdowe - CEI

Liczbę osób oficjalnych i zawodników, startujących indywidualnie albo jako członkowie nieoficjalnych ekip określa zapraszający komitet organizacyjny. Liczba zawodników indywidualnych powinna być określona w oficjalnym zaproszeniu skierowanym do narodowych federacji.

2. Międzynarodowe oficjalne zawody rajdowe CEIO i Mistrzostwa

Przynajmniej czterech zawodników, pięć koni, szef ekipy nie będący zawodnikiem i lekarz weterynarii muszą być wymienieni w oficjalnym zaproszeniu skierowanym do narodowej federacji

3. Luzacy

Komitet organizacyjny zawodów rangi CEI, CEIO i Mistrzostw musi akceptować dwóch luzaków na jednego zawodnika.

4. Zawodnicy indywidualni

W Mistrzostwach dopuszcza się następującą maksymalną dodatkową liczbę zawodników:

4.1. Jeżeli imiennie zgłoszono siedem lub więcej ekip, to można zgłosić dodatkowo dwóch zawodników na kraj. Kraj organizatora Mistrzostw może zgłosić 8 zawodników.

4.2. Jeżeli imiennie zgłoszono pięć lub sześć ekip, to można dodatkowo zgłosić trzech zawodników na kraj. Kraj organizatora może zgłosić 11 zawodników.

4.3. Jeżeli imiennie zgłoszono 4 ekipy lub mniej, to można zgłosić dodatkowo czterech zawodników na kraj. Kraj organizatora może zgłosić 14 zawodników.

4.4. Jeżeli otrzymano mniej niż 30 zgłoszeń, to liczba zawodników indywidualnych z kraju organizatora może być zwiększona w każdym przypadku (4.1., 4.2. i 4.3) tak, aby wystartowało 30 zawodników.

Liczbę ekip wymaganą na Mistrzostwach reguluje Art.108 przepisów ogólnych

5. Koszty i przywileje

Zgodnie z przepisami komitet organizacyjny Mistrzostw Świata lub Kontynentu może zwrócić koszty podróży i zakwaterowania wszystkich zawodników, koni, luzaków oraz osób oficjalnych (szef ekipy i lekarz weterynarii) od dnia poprzedzającego pierwszy przegład do następnego

dnia po zakończeniu Mistrzostw. Informacja o tym musi być umieszczona w propozycjach zawodów.

Artykuł 827. ZGŁOSZENIA

1. Zastosowanie mają przepisy ogólne (patrz Aneks I)
2. Zawodnik może startować w rajdzie na jednym koniem.
3. Podczas Mistrzostw może być tyle koni rezerwowych na ile wyrazi zgodę komitet organizacyjny, ale stajnia musi być zagwarantowana, co najmniej dla dwóch koni rezerwowych. Wszystkie konie muszą być na liście zgłoszeń imiennych.

Artykuł 828. ZGŁOSZENIE STARTU

1. Szef ekipy musi zgłosić w sekretariacie organizatora na piśmie nazwiska zawodników i nazwy ich koni na oficjalnych formularzach zgłoszeniowych. Zgłoszenia mogą dotyczyć wyłącznie zawodników i koni znajdujących się na liście oficjalnie zgłoszonych do zawodów.
2. Deklaracja startu musi być zgłoszona przez szefa ekipy lub jego reprezentanta, w ciągu godziny po pierwszym przeglądzie koni.

3. Zastępstwa

3.1. Zastępstwa po terminie zgłoszeń ostatecznych:

Po terminie zgłoszeń ostatecznych zastępstwa koni i/lub jeźdźców mogą być dokonywane tylko z listy zgłoszeń imiennych, po uzyskaniu pisemnej zgody narodowej federacji jeźdźca oraz organizatora.

3.2. Zastępstwa w razie wypadku lub choroby:

W przypadku wypadku lub choroby zawodnika czy konia, gdy wypadek lub choroba uniemożliwia start zawodnika lub konia, w okresie pomiędzy zgłoszeniem startu, a startem, to zastępstwo może być dokonane do 3 godzin przed startem. Muszą być konieczne spełnione następujące warunki:

- 1). świadectwo zdrowia jeźdźca wystawione przez oficjalnego lekarza i świadectwo zdrowia konia wystawione przez lekarza weterynarii;
- 2). zgoda przewodniczącego komisji sędziowskiej.

Zawodnik, koń lub oboje, mogą być zastąpieni przez innego zawodnika lub konia albo przez inną parę wybraną z pośród tych, którzy byli zgłoszeni jako członkowie ekipy lub zawodnicy indywidualni i których konie pozytywnie przeszły pierwszy przegląd.

3.3. Na każdym Mistrzostwach lub innych zawodach CEI 4* konie mogą być zastąpione tylko przez jeźdźców narodowej federacji z końmi, które

były na liście zgłoszeń imiennych i które zakwalifikowały się zgodnie z procedurami kwalifikacji (Artykuł 825.4.2).

Rozdział IV. Przeglądy, badania, kontrola medyczna

Artykuł 829. KONTROLA WETERYNARYJNA

1. Rajd długodystansowy jest testem umiejętności jeździeckich w bezpiecznym wykorzystaniu możliwości i wydolności konia podczas rajdu, w zmaganiach z trasą, dystansem, klimatem, terenem i czasem. Na delegacie technicznym, komisji sędziowskiej, komisarzach, komisji weterynaryjnej, szefie ekipy, lekarzu weterynarii ekipy, luzakach i, najważniejsze, na jeźdźcu spoczywa odpowiedzialność za zapewnienie zdrowia i dobrego samopoczucia koni, poprzez właściwe wykorzystanie ich możliwości i troskliwe traktowanie. Komisja weterynaryjna pełni absolutną kontrolę nad wszelkimi sprawami dotyczącymi koni, ich zdrowia i bezpieczeństwa.

1. Do wszystkich rajdów stosuje się przepisy weterynaryjne PZJ/FEI.
2. Przeglądy i badania wymagane niniejszymi przepisami ustalono w interesie zdrowia i bezpieczeństwa konia biorącego udział w konkursie.
3. Decyzja komisji sędziowskiej, podjęta na podstawie opinii oficjalnych lekarzy weterynarii jest ostateczna i nie może być od niej żadnych odwołań. Niezależnie od tego komisja sędziowska jest zobowiązana podać, w każdym przypadku, przyczynę eliminacji konia.
4. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu, w okresie między pierwszym, a ostatecznym przeglądem koń padnie, to komisja sędziowska jest zobowiązana sporządzić protokół dotyczący okoliczności takiego przypadku i przestać go do narodowej federacji kraju, w którym rajd był rozgrywany.

5. Na liście wyników końcowych mogą być tylko te konie, które pomyślnie przeszły wszystkie przeglądy i badania.

6. Wszystkie informacje wymagane na przeglądach i w czasie badań muszą, być zapisane na indywidualnych kartach weterynaryjnych, a karty te muszą być dostępne na wszystkich kolejnych przeglądach i w czasie badań. Zaraz po przeprowadzonym przeglądzie lub badaniu zawodnicy muszą mieć możliwość poznania i skopiowania danych dotyczących ich koni. Komitet organizacyjny może archiwizować karty weterynaryjne.

7. Czas ukończenia odcinka musi być zanotowany, a koń musi być przedstawiony do przeglądu komisji weterynaryjnej, w czasie przeznaczonym do prezentacji, podanym w propozycjach.

Obowiązkowy odczynek liczy się od momentu wejścia do bramki weterynaryjnej, gdzie zawodnicy/luzacy wchodzi, po decyzji, że są gotowi do przeglądu weterynaryjnego. Po wejściu na bramkę

jeźdźcy/luzacy powinni bezpośrednio i spokojnie udawać się do wyznaczonego lekarza weterynarii. Koniowi na bramce weterynaryjnej mogą towarzyszyć nie więcej niż trzy osoby.

Koń może być zbadany więcej niż jeden raz, jeżeli komisja weterynaryjna tak zdecyduje, a czas na to pozwole. Jednak przed upływem czasu, podanym w propozycjach, koń musi wykazać się właściwą kondycją do kontynuowania rajdu, którą wyrażają trzy wskaźniki:

- restytucja tętna;
- stabilność metaboliczna;
- brak nierówności ruchu, który jest obserwowany w klusie na wprost i z powrotem bez wcześniejszego zginania lub głębokiej palpacji nóg, która powoduje ból lub zagraża sportowej przyszłości konia.

Badania restytucji tętna, stabilności metabolicznej i czystości ruchu muszą być przeprowadzone w tym samym czasie i odpowiadać gwiazdkowym kryteriom zawodów. Gdy koń przejdzie kontrolę tętna, to czas wejścia na bramkę weterynaryjną jest początkiem okresu obowiązkowego odpoczynku, podczas którego zostaną zbadane wszystkie inne parametry weterynaryjne, łącznie z kontrolą ruchu.

8. Każdy dzień zawodów rajdowych musi składać się z minimum dwóch odcinków rozdzielonych bramką weterynaryjną i co najmniej jednym czasem odpoczynku nie krótszym niż 40 minut (dla zawodów 1* nie krótszym niż 30 minut). W konkursach 160 km ogólny czas odpoczynku musi wynosić przynajmniej 160 minut.

9. Delegat techniczny lub komisja sędziowska z komisją weterynaryjną mogą zdecydować o zmianie czasu odpoczynku w zależności od trudnych warunków pogodowych lub innych nadzwyczajnych okoliczności. O zmianach trzeba zawiadomić zawodników i/lub szefów ekip przed startem do określonego odcinka, którego dotyczy ograniczenie.

10. Komitet organizacyjny i komisja weterynaryjna są odpowiedzialne za właściwą opiekę i kontrolę weterynaryjną łącznie z zabezpieczeniem szpitalnym. Na zawodach CEI 4* i Mistrzostwach miejsce leczenia koni musi być wyznaczone na terenie zawodów. Organizacja zabezpieczenia szpitalnego musi być opisana w propozycjach i zatwierdzona przez delegata technicznego, przed pierwszym przeglądem koni. Po pierwszym przeglądzie przewodniczący komisji weterynaryjnej w porozumieniu z komisją sędziowską może rekomendować zmiany w organizacji leczenia, dotyczące także delegowania członków komisji weterynaryjnej do miejsc leczenia/opieki nad końmi. Lekarze leczący muszą mieć odpowiednie oznakowanie i w grupie tej musi być praktykujący lekarz weterynarii z danego regionu geograficznego.

Artykuł 830. PRZEGLĄDY I BADANIA KONI

1. Kontrola weterynaryjna

Pierwsze badanie konia przeprowadzane jest możliwie zaraz po przybyciu konia na miejsce zawodów. Badanie takie przeprowadza oficjalny lekarz weterynarii wyznaczony przez komisję sędziowską, jeżeli nie jest to możliwe, to koń bada lekarz z kraju organizatora. Celem badania jest po pierwsze, identyfikacja konia (paszporty, dokumenty rejestracyjne, itp.) oraz po drugie ocena stanu zdrowia, a przede wszystkim stwierdzenie jakichkolwiek chorób zakaźnych. Przypadki wątpliwe należy zgłaszać komisji sędziowskiej zaraz po przybyciu konia, ale nie później niż 1 godzinę przed pierwszym przeglądem. W zawodach CEI, ta kontrola może być połączona z pierwszym przeglądem.

2. Pierwszy przegląd

Pierwszy przegląd powinien być, jeżeli to jest możliwe, przeprowadzony w przeddzień startu i przeprowadza go komisja weterynaryjna wraz z komisją sędziowską. Przegląd przebiega następująco:

2.1. Tętno

Konie z anormalnie wysokim tętnem zostaną wyeliminowane. Wszystkie anomalie tonów serca muszą być odnotowane.

2.2. Układ oddechowy

Nienormalności w liczbie oddechów i sposobie oddychania, zaobserwowane przez komisję weterynaryjną i zagrażające bezpieczeństwu konia będą powodowały eliminację konia.

2.3. Kondycja ogólna

Koniom może być mierzona temperatura i przeprowadzone badania błony śluzowej. Konie, o ogólnie słabej kondycji lub posiadające nienormalnie wysoką temperaturę zostaną wyeliminowane.

2.4. Nierówności chodu

2.4.1. Koń z nierównym ruchem, widocznym w klusie lub w innym chodzie, we wszystkich warunkach, oceniany podczas klusa w rękę tam i z powrotem, bez wcześniejszego zginania lub głębokiej palpacji nóg, która powoduje ból lub zagraża sportowej przyszłości konia, zostanie wyeliminowany na pierwszym, ostatnim lub każdym innym przeglądzie.

2.4.2. Podczas badania ruchu w klusie, koń musi być prowadzony na luźnej wodzy, na podłożu wybranym przez komisję weterynaryjną. W zasadzie powinna być to płaska, twarda powierzchnia. Jeżeli po kontroli w klusie komisja nie będzie mogła jednoznacznie stwierdzić niezdolności konia do startu, to powinien on mieć możliwość ponownego przekusowania obserwowanego przez trzech lekarzy weterynarii, a niezależna, podjęta bez dyskusji, większością głosów decyzja, jest ostateczna.

2.4.3. Wszelkie nietypowe przypadki związane z chodem należy wpisywać do karty weterynaryjnej.

2.5. Bolesność, skaleczenia i rany:

Obowiązkowe jest odnotowanie wszelkich bolesności, skaleczeń i ran w pysku, na kończynach i kłodzie jak np. otarcia lub odparzenia skóry od popręgu czy siódła, rany, itp. W przypadku, gdy dalszy udział w rajdzie mógłby spowodować pogorszenie stanu konia, to koń taki zostanie wyeliminowany.

2.6. Podkowy i kopyta

Konie mogą brać udział w rajdzie bez podków, ale jeśli je mają, to muszą być prawidłowo podkute, a podkowy muszą być w odpowiednim stanie technicznym. Konie kute podczas pierwszego przeglądu, mogą przekraczać linię mety bez jednej lub kilku podków. Dopuszcza się stosowanie butów dla koni oraz wkładek.

3. Przeglądy na bramkach weterynaryjnych

3.1. Przeglądy odbywające się podczas obowiązkowych okresów odpoczynku, podczas CEIO i Mistrzostw, muszą przebiegać pod kontrolą międzynarodowej grupy lekarzy weterynarii. Każdy koń musi mieć odnotowane badanie w karcie weterynaryjnej, założonej podczas pierwszego przeglądu. Badanie określa możliwości konia do kontynuowania zawodów komisją weterynaryjną w porozumieniu z komisją sędziowską ustalając, od której bramki weterynaryjnej obowiązywać będzie powtórne badanie koni (reinspekcja), które odbywa się 10 minut przed startem do następnego odcinka.

3.2. *Tętno*: Dla spełnienia kryteriów tętna określonego w propozycjach, na wszystkich bramkach weterynaryjnych, w ramach czasu dozwolonego do prezentacji, konie mają możliwość dwukrotnego badania przez komisję weterynaryjną.

Konie, których tętno przekracza maksymalną wartość podaną w propozycjach lub konie wykazujące objawy nienormalnej pracy serca lub płuc, co wg opinii lekarza weterynarii mogłoby stanowić zagrożenie dla zdrowia konia, są eliminowane.

Propozycje zawodów muszą określać maksymalną liczbę uderzeń serca na minutę, zgodną z rangą zawodów określaną liczbą gwiazdek w Art. 824.1.4.

3.3. Kondycja ogólna

Konie wykazujące objawy zaburzeń metabolicznych lub niestabilności metabolicznej, to jest nadmiernego zmęczenia, udaru ciepłego, kolki, miopatii, SDF oraz odwodnienia organizmu lub wykazujące nienormalnie wysoką temperaturę (40°C, 104,8°F), muszą być eliminowane nawet, gdy tętno i szybkość oddychania mieszczą się w normie.

3.4. Kulawizny

Konie wykazujące stałe nieregularności chodów zgodnie z Artykułem 830.2.4. muszą być eliminowane przez trzech lekarzy weterynarii, których decyzja, podjęta większością głosów, niezależnie i bez dyskusji, jest ostateczna.

3.5. Bolesności, skaleczenia i rany

Muszą zostać wyeliminowane konie, u których pogłębiły się wszelkie bolesności, skaleczenia lub rany stwierdzone na pierwszym przeglądzie, lub podczas rajdu powstały inne, nowe.

4. Indywidualne karty weterynaryjne

Indywidualne karty weterynaryjne muszą być wydawane przed pierwszym przeglądem i wypełniane po każdym przeglądzie.

5. Przegląd na mecie rajdu

5.1. Termin i sposób ostatniego przeglądu musi być przedstawiony w propozycjach i omówiony podczas odprawy technicznej.

5.2. W każdym przypadku konie muszą mieć zbadaną i zapisaną w karcie wysokość tętna, w czasie podanym w propozycjach zawodów.

5.3. Celem przeglądu jest stwierdzenie, że po normalnym okresie odpoczynku koń jest zdolny do dalszej jazdy. Przegląd ostateczny będzie przeprowadzony w ten sam sposób, co wcześniejse przeglądy. Każdy koń powinien być oceniany w odniesieniu do wcześniejszych zapisów w karcie weterynaryjnej.

5.4. Końcowa ocena ruchu w kłusie musi być przeprowadzana przez trzech lekarzy weterynarii, którzy w tajnym głosowaniu na kartkach przekazują swoje głosy, „przeszedł” lub „nie przeszedł”, bezpośrednio członkowi komisji sędziowskiej.

Żaden z trzech lekarzy weterynarii nie może prosić, o drugie pokazanie konia w kłusie przed głosowaniem. Jeżeli życzą sobie tego, to zgłaszają to, obecnemu przy głosowaniu członkowi komisji sędziowskiej, który prze-kazuje prośbę zawodnikowi.

Decyzja podjęta większością głosów przez trzech oceniających lekarzy jest ostateczna.

5.5. Wszelkie konie, które ukończyły rajd 160 km w ciągu jednego dnia, lub średnio 100 km w rajdzie wielodniowym, muszą pozostać na terenie zawodów pod opieką weterynaryjną przynajmniej 24 godziny po przekroczeniu linii mety lub na okres krótszy, o ile komisja weterynaryjna wyrazi zgodę na wcześniejszy wyjazd konia.

6. Inne przeglądy

Inne przeglądy mogą być przeprowadzone przez komisję sędziowską lub oficjalnych lekarzy weterynarii, w każdym momencie trwania zawodów dla wszystkich koni lub na wybranych losowo.

Artykuł 831. NAGRODA „BEST CONDITION”

Komitet organizacyjny może zorganizować konkurs Best Condition na wszystkich zawodach rajdowych rozgrywanych zgodnie z przepisami PZJ/FEI. Celem nagrody „Best Condition” jest znalezienie konia, który ukończy zawody w najlepszej kondycji i został sklasyfikowany pomiędzy najlepszymi końmi tych zawodów (maksymalnie 10 pierwszych koni.) Do udziału w nagrodzie „Best Condition” może zostać dopuszczony tylko taki koń, który ukończył zawody w czasie ustalonym przez komisję sędziowską, powiększonym o dodatkowy procent czasu jazdy zwyczajny. Konie, które uczestniczą w „Best Condition” traktowane są jako konie w czasie konkursu dopóki nie zostaną ogłoszone wyniki konkursu „Best Condition”.

Zawodnicy nie mają obowiązku wystawiać koni do nagrody „Best Condition”. Zaleca się aby wszystkie konie biorące udział w „Best Condition” były wyznaczane do kontroli medycznej.

Artykuł 832. LECZENIE PODCZAS ZAWODÓW

Podczas zawodów koń nie może podlegać żadnym zabiegom weterynaryjnym, bez pisemnego pozwolenia komisji weterynaryjnej. Zawody kończą się dla koni dwie godziny po przekroczeniu linii mety, chyba, że koń bierze udział w nagrodzie „Best Condition” (patrz Art.831). Leczenie za zgodą komisji weterynaryjnej nie wpływa na klasyfikację koni.

Rozdział V. Nagrody i ceremonia wręczenia nagród

Artykuł 833. NAGRODY

1. Wszyscy zawodnicy, którzy ukończyli zawody muszą otrzymać nagrody.
2. W rajdach długodystansowych nie określa minimalnej wysokości puli nagród.
3. Podział nagród pieniężnych należy wykonywać zgodnie z Artykułami 128, 129 i 130 przepisów ogólnych FEI.

Artykuł 834. CEREMONIA WRĘCZENIA NAGRÓD

Komisja weterynaryjna może wyłączyć każdego niedysponowanego konia z udziału w ceremonii wręczenia nagród.

ANEKSI I

Artykuł 121 ZGŁOSZENIA WEDŁUG PRZEPISÓW OGÓLNYCH FEI

1. Liczba koni zgłoszonych do imprezy musi być zgodna z propozycjami zawodów, przepisami ogólnymi i przepisami danej dyscypliny.
2. Wszyscy zawodnicy zaproszeni lub desygnowani na zawody międzynarodowe muszą być zgłoszeni przez federacje narodowe. Wszyscy zawodnicy zagraniczni wybrani przez swoje federacje, zgodnie z przepisami dyscypliny i wymaganiami propozycji, muszą być zaakceptowani przez organizatora. Organizator może nie akceptować innych zgłoszeń.
3. Liczba ekip i indywidualnych zawodników, którzy mogą być zgłoszeni musi być zgodna z przepisami odpowiedniej dyscypliny.
4. Na Mistrzostwa Świata i Olimpiadę federacje narodowe mogą zgłaszać tylko zawodników zakwalifikowanych zgodnie z warunkami podanymi przez komitet techniczny i zaakceptowanymi przez Biuro FEI i komitet organizacyjny.

5. Jeżeli federacja narodowa zgłosi więcej zawodników i koni niż liczba dozwolona w oficjalnej ekipie, to szef ekipy musi z tej grupy, najpóźniej po pierwszym przeglądzie, wybrać oficjalną ekipę (patrz Art.126 „Deklaracja startu” i odpowiednio przepisy w każdej dyscyplinie).
6. Komitet organizacyjny, w żadnym wypadku, nie może ograniczać liczby zgłoszeń zawodników lub ekip do udziału w Mistrzostwach. Jeżeli jest to niezbędne, to Biuro FEI może ograniczyć liczbę zgłoszeń.
7. Jeżeli nie przewidziano inaczej, to zgłoszenia do Mistrzostw Seniorów muszą odbywać się w trzech fazach zgodnie z paragrafami 7.1., 7.2. i 7.3. przedstawionymi poniżej. Dla innych zawodów paragraf 7.2. nie musi mieć zastosowania, ale pozostałe terminy powinny być podane przez NF/KO w propozycjach.
 - 7.1. Zgłoszenia wstępne muszą dotrzeć do organizatora przynajmniej osiem tygodni przed rozpoczęciem zawodów. Zgłoszenia te oznaczają, że narodowa federacja ma intencję wysłania zawodników na te zawody. Musi być adnotacja, czy federacja ma się zamiar wysłania tylko zespołu, czy zespołu i zawodników indywidualnych czy tylko zawodników indywidualnych.
 - 7.2. Zgłoszenia imienne muszą dotrzeć do komitetu organizacyjnego przynajmniej cztery tygodnie przed zawodami i muszą zawierać listę zawodników i koni, spośród których będzie dokonany wybór w zgłoszeniach ostatecznych i spośród których będzie można wybrać zastępstwa. Należy również podać liczbę zawodników, którą federacja ma zamiar wysłać. Podana, w zgłoszeniach imiennych, liczba zawodników i koni nie może przekraczać podwójnej liczby uczestników podanej w propozycjach lub wynikającej z przepisów. Po wysłaniu zgłoszeń federacja może wysłać mniej uczestników i/lub koni, ale nigdy więcej niż podano w zgłoszeniach. Federacja, która nie wysła uczestników, mimo wcześniejszych zgłoszeń i której wyjaśnienia nie zostały przyjęte przez komitet organizacyjny, powinna być zgłoszona przez organizatora sekretarzowi generalnemu do oceny wyjaśnienia przez komisję prawa.
 - 7.3. Zgłoszenia ostateczne muszą dotrzeć do organizatora listownie lub telefonicznie najpóźniej na cztery dni przed rozpoczęciem zawodów. Jest to ostatnia selekcja zawodników i koni, które przybędą na zawody. Zgłoszenia ostateczne muszą obejmować tylko nazwiska osób wcześniej zgłoszonych w zgłoszeniach imiennych. Po zgłoszeniach ostatecznych mogą być wysłani jeźdźcy i konie zastępcze, ale z wcześniejszej podanej listy, i tylko po wyrażeniu zgody przez organizatora.
8. Zgłoszenia koni muszą zawierać imię/imiona, rasę, płeć, wiek, masę, kraj urodzenia, aktualną narodowość i numer paszportu oraz jeżeli jest to wymagane - kwalifikacje.

9. Jeżeli narodowa federacja wysła więcej zawodników i/lub koni, niż było w zgłoszeniach, to organizator nie musi zagwarantować im zakwaterowania ani stajni, lub może nie zgodzić się na ich start nawet, jeżeli przepisy i propozycje przewidują taką sytuację.
10. Zawodnik może podczas zawodów wycofać jednego lub wszystkie konie z zawodów, ale nie może wprowadzić dodatkowego konia, który wcześniej nie był zaaprobowany przez organizatora i komisję sędziowską.
11. Jeżeli federacja wysłała zgłoszenie imienne ekipy, ale następnie okazało się, że wystanie jest niemożliwe, musi natychmiast poinformować o tym organizatora.
12. Zespoły i zawodnicy indywidualni, którzy zostali ostatecznie zgłoszeni przez swoje federacje nie biorą udziału w zawodach bez ważnego powodu, powinni być wymienieni w sprawozdaniu sędziego zagra-nicznego lub delegata technicznego do sekretarza generalnego w celu wyjaśnienia tego przez komisję prawa. Start w innych zawodach rozgrywanych w tym samym czasie, nie jest wystarczająco ważną przyczyną nieobecności na zawodach.
13. Federacja narodowa nie może dokonać zgłoszeń ostatecznych tej samej pary zawodnik/koń na więcej niż jedną imprezę pod karą dyskwalifikacji takiego zawodnika/konia.

ANEKS III

BRAMKA WETERYNARYJNA

1. Kontrola weterynaryjna w czasie rajdu długodystansowego. Bramka weterynaryjna jako forma obowiązkowej przerwy, okazała się najlepszym sprawdzianem weterynaryjnym i jest obecnie powszechnie uznana.
2. Jak funkcjonuje bramka weterynaryjna ?
Jeździec przychodzi do bramki weterynaryjnej. Sędzia czasowy wpisuje do karty weterynaryjnej czas przybycia (*arrival*) (*ukończenia odcinka* przyp. tłum). Czas jazdy zatrzymuje się w momencie, gdy jeździec doprowadza konia do bramki właściwej (*in time*) w celu zbadania konia przez lekarzy weterynarii. W tym czasie wartość tętna konia nie może przekraczać 64 ud/min, w innym przypadku jest odsyłany z bramki. Konie odesłane z bramki mają możliwość późniejszej rekontroli przez lekarzy weterynarii. Zatrzymanie czasu „in time” liczy się od momentu gdy lekarz

potwierdzi prawidłową wartość tężna. Konie, które nie spełniają kryteriów tężna są eliminowane.

Czas obowiązkowego odpoczynku rozpoczyna się w momencie, gdy jeździec zgłasza się na badanie weterynaryjne („in time”), przyprowadzając konia, którego tężno odpowiada wartościom podanym w propozycjach. Czas każdego obowiązkowego odpoczynku jest podawany z wyprzedzeniem w propozycjach albo na odprawie technicznej. Czas odpoczynku nie powinien być dłuższy niż 40 minut, ani krótszy niż 15 minut.

Czas wyjazdu (*the out time*) oblicza się dodając czas odpoczynku do czasu „in time”.

3. Organizacja bramki weterynaryjnej

Dla dobrego funkcjonowania bramki weterynaryjnej najistotniejsze jest: bardzo dobra organizacja i wystarczająca liczba osób oficjalnych. Idealem byłoby mieć następujące osoby oficjalne do poniżej opisanych zadań na każdej bramce.

ZADANIA OSÓB OFICJALNYCH

1. Szef Komisarzy

Jest on odpowiedzialny za sprawne funkcjonowanie całości bramki. Należy zwrócić uwagę na:

- Strzałki kierunkowe, dobre ogrodzenie terenu bramki, oznakowanie sędziów i asystentów nakryciami głowy albo specjalnymi kolorowymi koszulkami. Teren bramki weterynaryjnej powinien być wystarczająco rozległy, aby 3 do 5 koni mogło być badanych jednocześnie. Ścieżka do badania ruchu powinna mieć przynajmniej 40 metrów długości.
- Do koni, które przekroczyły granicę strefy wstępnej (arrival) ma dostęp tylko ich obsługa. Dlatego pomiędzy osobą mierzącą czas przybycia (arrival), a właściwą bramką powinna być wystarczająca ilość miejsca do pojenia koni, mierzenia tężna itp. Udogodnieniem jest bliskość samochodów serwisowych i łatwy dostęp do pojemników z wodą.

2. Sędziowie mierzący czas.

(po jednym do: pomiaru czasu przybycia, czasu wejścia w bramkę i czasu wyjazdu)

a) Przybycie „Arrival”

Sędzia wpisuje czas do :

- 1) formularza (tabeli);
- 2) karty weterynaryjnej;

Uwagi :

- Czas jazdy biegnie;
- Formularze są pamięcią sędziów mierzących czas;

- Jeździec ma ze sobą kartę weterynaryjną.

b) Bramka właściwa (*in time*)

Kiedy jeździec prosi o zbadanie konia, sędzia wpisuje czas do:

- 1) formularza (tabeli);
- 2) karty weterynaryjnej;

Sędzia sprawdza czas pomiędzy przybyciem „arrival”, a wejściem w bramkę „in time”

Uwagi :

- Czas jazdy jest zatrzymany i zaczyna się obowiązkowy odpoczynek;
 - Jeśli kilku jeźdźców prosi o badanie w tym samym momencie, to zapisuje się im wszystkim ten sam czas „in time”, nawet jeśli nie mogą być zbadani w tym samym czasie.
- c) Wyjazd (*out time*)
- Sędzia sprawdza czas wyjazdu „out time” i wpisuje do :
 - 1) formularza (tabeli);
 - 2) karty weterynaryjnej;
 - Sędzia sprawdza czy koń przeszedł badanie weterynaryjne i czy był przedstawiony do ewentualnego ponownego badania;
 - Wypuszcza zawodnika na trasę we właściwym czasie.

Uwagi :

- Bramka weterynaryjna „in time” + obowiązkowy odpoczynek = czas wyjazdu „out time”.

Komisarze

Komisarz bramki tak zarządza końmi, które weszły do bramki właściwej „in time” do badania weterynaryjnego, aby uniknąć nadmiernego i niepotrzebnego oczekiwania przy wejściu.

Uwagi :

- Konie, które weszły na bramkę powinny mieć tężno zbadane najwcześniej jak można;
- Jeśli kilku zawodników prosi o badanie w tym samym czasie, to komisarz może na przykład ustalić taką kolejność koni do badania, że ostatni w grupie będzie zbadany jako pierwszy chociaż wszyscy będą mieli wpisany taki sam czas właściwy „in time” i taki sam czas wyjazdu „out time”.

Lekarze weterynarii.

Lekarze weterynarii badają konie na bramce weterynaryjnej i decydują, który koń przechodzi dalej, który zostaje wyeliminowany, a który ma wrócić do ponownej kontroli, na przykład, gdy tężno jest za wysokie.

Sekretarze lekarzy weterynarii.

Sekretarze wpisują orzeczenie lekarzy do :

- 1) kart weterynaryjnych;
- 2) Formularzy (tabeli);

Uwagi :

- Formularze weterynaryjne są pamięcią lekarzy.